

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/829/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414202142
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414202142.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: G. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX U. R., t. č. bytom H. D. č. XX, XXX XX, H. D., proti odporkyňi: B.. Q. R. rod. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX U. R., v konaní o návrhu na rozvod manželstva, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P 23/2014-11 zo dňa 08. 04. 2014, takto

r o z h o d o l i :

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo G. R., nar. XX. XX. XXXX a Q. R. rod. H., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa XX. XX. XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Q. vo zväzku 4, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX, rozviedol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 144 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ podal na Okresnom súde Žiar nad Hronom návrh, v ktorom navrhoval, aby súd rozviedol manželstvo uzavreté s odporkyňou v roku 1985. Odporkyňa s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasila.

Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX v Q.. U obidvoch účastníkov konania išlo o manželstvo prvé. Posledné spoločné bydlisko mali v obci U. R.. Z manželstva pochádzajú dve deti, ktoré sú plnoleté.

Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 8.4.2014 a z obsahu návrhu na začatie konania okresný súd zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo približne po dvojročnej známosti v roku XXXX. Manželstvo bolo spočiatku harmonické, väčšie problémy sa prejavili po 10 rokoch spolužitia, keď kľudné spolužitie bolo narušené hádkami. Navrhovateľ uviedol, že manželka mu vyčítala, že robí pre rodinu málo, preto odišiel pracovať do Prahy. Po roku sa vrátil späť a vzťahy medzi ním a manželkou sa ukludnili. Časom prestalo manželstvo plniť svoju funkciu, rodinné problémy sa stupňovali a stupňovala sa aj manželkina nespokojnosť. Medzi ním a manželkou došlo k citovému odcudzeniu, čo sa prejavilo tým, že od roku 2010 nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária a intímne sa nestýkajú. Navrhovateľ tvrdil, že obnovenie manželského spolužitia si už nevie predstaviť. Už dva roky má vážnu známosť, s ktorou by chcel žiť do budúca v spoločnej domácnosti, ale najprv si potrebuje vysporiadať vzťahy s manželkou.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že odporkyňa s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasila. Uviedla, že jej manžel má priateľku, ale nejde o dvojročný vzťah ako tvrdil, ale dlhoročný vzťah. Vie, že manžel sa ku nej nevráti, ale rozvádzať sa nechce, pretože nechce pridávať deťom starosti. Nevadilo by jej keby žili ako doteraz, nech si manžel robí čo chce. Tiež uviedla, že má nízky príjem, pretože poberá invalidný dôchodok vo výške 206 € mesačne.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. 18, § 23 ods. 1,2,3 zák. č. 36/2005 Zákona o rodine (ďalej v texte len Zákon o rodine) a uviedol, že v ust. § 23 Zákona o rodine je uvedená všeobecná hmotno-právna podmienka na rozvod manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva. Rozvrat vzťahov musí byť kvalifikovaný, nestačí akýkoľvek rozvrat, intenzita tohto rozvratu musí byť vysoká a pre konštatovanie vážnosti rozvratu, sa tento rozvrat musí javiť ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa musia týkať podstatných vecí manželského spolužitia a musia byť vážne narušené citové vzťahy medzi manželmi. Trvalým rozvratom preto nebudú rozpory prechodného charakteru s možnou perspektívou obnovenia vzájomných vzťahov. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že atribút trvalosti však nemožno chápať len so zreteľom na minulosť, t. j. že rozvrat vzťahov trvá už dlhší čas, ale aj so zreteľom na budúcnosť manželského spolužitia, to znamená, že rozvrat trvalo vylučuje ďalšie spolužitie manželov. Popri kvalifikovanom rozvrate manželstva spôsobujúcom nemožnosť ďalšieho plnenia účelu manželstva, nesmie existovať ďalšia perspektíva obnovenia manželského spolužitia, t. j. musí existovať jednoznačná nemožnosť obnovenia citových väzieb, dlhodobé oddelené spolužitie manželov so samostatnými domácnosťami, dlhé trvanie mimomanželských známostí a podobne. V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zákonné podmienky rozvodu manželstva sú v danom prípade splnené, pretože vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne a trvalo narušené a návrhu na rozvod manželstva vyhovel.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odporkyňa odvolala. V odvolaní uviedla, že s rozvodom manželstva nesúhlasí. Podľa jej názoru v danom prípade okresný súd nepostupoval správne. Svoj nesúhlas s rozvodom manželstva odôvodnila odporkyňa nasledovnými skutočnosťami: a/ nie sú splnené podmienky na rozvod manželstva, nakoľko s navrhovateľom stále komunikuje, v spoločnej domácnosti spolu nežijú, pretože sa navrhovateľ musí starať o svojich rodičov, s navrhovateľom si pomáhajú, napr. v roku 2012 previedli spoločne opravu domu, ktorý spolu nadobudli, ďalšie opravy náročné na finančné prostriedky ich ešte čakajú, pričom z jej príjmu nie je možné tieto opravy zabezpečiť b/ tvrdenia uvádzané navrhovateľom v návrhu na rozvod manželstva a v jeho výpovedi pred okresným súdom nie sú podľa odporkyne pravdivé, sú zavádzajúce v snahe dosiahnuť rozvod manželstva, k čomu ďalej odporkyňa v odvolaní uviedla, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ mal tri mimomanželské vzťahy, z toho jeden vzťah bol viacročný; v tomto období zanedbával rodinu, starostlivosť o deti a spoločný majetok c/ nepravdivé je podľa odporkyne aj tvrdenie navrhovateľa, že kvôli hádkam a rodinným problémom odišiel pracovať do Prahy, a to z toho dôvodu, že v tom čase prišiel o prácu v podniku „Sandrik, Hodruša Hámre“ a keďže vo svojom odbore nevedel nájsť prácu, tak sa rekvalifikoval a po rekvalifikácii odišiel pracovať do Čiech.

V závere odvolania odporkyňa zdôraznila, že podľa jej názoru manželstvo s navrhovateľom bolo dobré a funkčné až do doby, keď začal pracovať v Nemocnici U. R.. Od tohto obdobia deti, ktoré ho najviac potrebovali trpeli a naďalej ho potrebujú a preto sa rozvádzať nechce, nechce pridávať deťom ďalšie starosti a stresy. S poukazom na uvedené dôvody odvolania odporkyňa v odvolaní navrhla, aby „Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil, návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol a konanie vo veci zastavil“.

K obsahu odvolania odporkyne sa navrhovateľ písomne vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že podľa rozhodnutia súdu, ktoré je založené na prevedenom dokazovaní, najmä na podklade osobných výpovedí účastníkov konania má za to, že v konaní bolo dostatočne jasne a zreteľne preukázané, že manželstvo s odporkyňou už dlhé roky neplní svoj spoločenský účel. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že podľa jeho názoru odporkyňa má obavy z toho, že zrazu zostane formálne sama na všetko, pričom najväčší dôraz kladie na nehnuteľnosť, v ktorej žije. Uviedol, že pri každej príležitosti, keď bola jeho účasť nutná ochotne prišiel, vysvetlil a poradil, všetko čo sa údržby nehnuteľnosti

týka. Podľa možností sa aj finančne podieľal na nutných opravách a údržbe nehnuteľnosti. Argument uvedený odporkyňou v odvolaní, že „si navzájom pomáhajú a to konkrétne v roku 2012 spoločne previedli opravu na dome, ktorý spolu nadobudli a v tomto roku ich čakajú ďalšie opravy náročné na finančné prostriedky, manuálnu pomoc, ako aj manuálnu prácu ako aj odbornú pomoc „označil za dôkaz jej obáv a nie za možnosť urovnania vzájomných vzťahov“. Ďalej uviedol, že otázky, ktoré odporkyňa rieši, nie sú podľa jeho názoru predmetom tohto konania, ale budú musieť byť riešené v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zdôraznil, že dlhé roky každý žije v samostatnej domácnosti, ich názory, záujmy a očakávania od života sú diametrálne odlišné, preto je podľa jeho názoru nemysliteľné, aby existovala možnosť nejakého jeho návratu. Podľa jeho názoru nie je možné žiť plnohodnotný život, keď to má byť postavené na princípe „nevadí mi, keď budeme žiť tak, ako doteraz (každý inde), nech si robí čo chce“. Uviedol, že ich vzťah dlhé roky fungoval len ako formálny zväzok dvoch ľudí, ktorých nič iné nespája okrem spoločných plnoletých detí, ktoré určite obaja milujú a ktoré nemajú s touto vecou nič spoločné. Poukázal na to, že v duchu Zákona o rodine sú manželia povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, spoločne sa starať o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Ani jeden zo spomenutých atribútov v ich prípade už dlho nefunguje, preto tvrdenie odporkyne uvedené v odvolaní, že nie sú splnené podmienky na rozvod manželstva, z dôvodu, že stále spolu komunikujú neobstojí, nakoľko, tak ako už uviedol, jeho stretnutia s odporkyňou sú obmedzené len na riešenie technických záležitostí, ktoré odporkyňa sama nezvláda. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporkyne podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 1 OSP). Okresný súd v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP svoje rozhodnutie, (ktorým dospel k záveru, že návrh na rozvod manželstva je dôvodný) jasne, stručne a logicky odôvodnil v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal a z ktorých znenia pri svojom rozhodovaní vychádzal. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku správne poukázal najmä na ust. § 23 Zákona o rodine, kde je uvedená všeobecná hmotno-právna podmienka rozvodu manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť naplnenia účelu manželstva. Vážnosť rozvratu manželstva spočíva v dôvodoch, ktoré viedli k podaniu návrhu na rozvod manželstva. Manželstvo je vážne rozvrátené vtedy, ak už nemôže plniť svoj účel. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. V danom prípade sú deti navrhovateľa a odporkyne už dospelé. Účelom manželstva zostal teda harmonický a trvalý zväzok, ktorý však bol narušený trvalým rozvratom manželstva, bez akejkoľvek snahy a vôle navrhovateľa obnoviť spoločné spoluzitie s odporkyňou. K trvalému rozvratu manželstva výraznou mierou prispela existencia mimomanželského/kých vzťahu/hov navrhovateľa, ktorý/ré navrhovateľ deklaroval a ktorého/ktorých existenciu nespochybnila ani odporkyňa, čo napokon vyplýva aj z obsahu samotného odvolania. Mimomanželský partnerský vzťah či vzťahy trvajúce počas manželstva, je vždy vážnym atribútom, ktorý nasvedčuje trvalému rozvratu manželstva, preto nie je možné tvrdiť, že pre ďalšie plnohodnotné fungovanie manželstva v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine stačí keď manželia navzájom komunikujú a spoločne riešia problémy vo vzťahu k spoločnému majetku. Z obsahu návrhu na začatie konania, z výpovedí účastníkov konania, z obsahu samotného odvolania ako aj z obsahu vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu odporkyne jasne a zreteľne vyplýva existencia trvalého rozvratu manželstva. Ďalšie trvanie manželstva, bez absencie vôle navrhovateľa zotrvať v takto narušenom manželskom zväzku, odporuje účelu a zmyslu manželstva vymedzenému v § 1 Zákona o rodine, preto neobstojí argumentácia odporkyne uvedená v odvolaní, že navrhovateľ pri uvádzaní dôvodov na rozvod manželstva konajúci súd zavádza v tom zmysle, že na tieto dôvody poukazuje len preto, aby dosiahol rozvod manželstva, pretože už len samotný fakt, že navrhovateľ chce, aby jeho manželstvo s odporkyňou bolo rozvedené, je prejavom vôle navrhovateľa rozviesť sa a teda nezotrvať naďalej v manželskom zväzku s odporkyňou. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že manželstvo je dobrovoľným zväzkom muža a ženy, ktorý je založený na ich slobodnom rozhodnutí uzavrieť manželstvo, tak ako to vyplýva z ust. § 1 Zákona o rodine. Z uvedeného je zrejmé, že aj zotrvať v manželstve možno len na základe slobodného a dobrovoľného rozhodnutia oboch manželov, pokiaľ z manželstva nepochádzajú ešte neplnoleté deti, pre ktoré má zmysel zachovať a udržať manželstvo,

pokiaľ je to aspoň v určitej miere možné, aj napriek deklarovanej vôli niektorého z manželov rozviesť sa, čo nie je tento prípad, pretože deti účastníkov konania sú už dospelé a nič nebráni tomu, aby udržiavali vzťahy s obidvoma rodičmi aj po rozvode manželstva.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd vychádzajúc zo zistenia, že okresný súd v potrebnom rozsahu a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci, na takto zistený skutkový stav veci potom následne aplikoval správne ustanovenia Zákona o rodine, pričom predmetnú právnu vec, obsahom ktorej bolo posúdenie dôvodov na rozvod manželstva správne právne posúdil, odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP s poukazom na ust. § 144 OSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.